UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ Dicatvm

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

9. Quis hic mensis Dioscorus, quis annus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-64340

Visual Library

bi ſæpius ab Euſebio; hic etiam à Liuio vel inuiti abſtrahuntur.

14. Ex his ferè patet, quid de Sanctij interpretatione ſentiam. Fateor equidem præfectum tributorum in Iudæam elapſo biennio miſſum, poſtquam Antiochus ſpolijs Solymitanis onuſtus in patriam redierat, ſed prima vice: altera verò ſimilibus ſpolijs ſe implicuit, eodemque anno illum Fiſco præfectum in Iudæam amandauit, ex lib. 2. Machab. cap. 5. Quantum à Tornielli & Saliani calculis meæ rationes diſſideant, partim ex iam memoratis, partim ex tabulis annorum expanſorum colligere licet.

CAP. IX. v. 1.

E*odem tempore Antiochus inhoneſtè reuertebatur de Perſide.* Anno Græcorum 149. ineunte, iuxta ſupputationem lib. 1. Machabæorum interijt Antiochus. 1. Mach. 6. v. 16. Stylo autem lib. 2. tunc in medio ferè curſu erat annus Græc. 148. ad initium Veris anni ante Chriſtum 164.

CAP. X. verſ. 5.

Q*ua die autem templum ab alienigenis pollutum fuerat, contigit eadem die purificationem fieri, vigeſima quinta menſis, qui fuit* Caſleu. Vide notas in 1. Mach. ca. 4. v. 52. vbi hæc declarantur.

CAP. XI. v. 21.

A*nno centeſimo quadrageſimo octauo menſis Dioſcori die vigeſima & quarta.*

QVÆSTIO IX.

Quis hic menſis, quis annus?

1. Scaliger aſſerit hunc menſem fuiſſe intercalarem, eo quod nullus inter menſes Græc. vel Syrorum reperiatur; qui Dioſcorus nominetur. Verum quicquid ſit de antecedente; hanc illationem nutare, bene aduertit Serarius. Siquidem videmus dies & menſes embolymos, ordinarijs nominibus appellari; ſed iteratis, v. gr. biſſextus Calendas Martias, Adar prior & poſterior. Itaq; probabilius eſt, Dioſcorũ ſiue Diſcorinthium menſem eſſe vnũ ex Ordinarijs, qui plura nomina habeat, ſicut noſter Iulius quintilis & Auguſtus ſextilis nuncupatur. Bene etiam contra Scaliger. idem Serar. docet, hunc menſem nõ fuiſſe, poſt autumnũ brumali tempore intercalatũ. Quia non videtur probabile, tres ipſos menſes qui inde vſq; ad Xanthicum effluxerunt, in fœderis pactione conſumptos: cum & Iudæi & Lyſias eam pacem percuperent, neq; rex abeſſet longiſſimè. Adde hieme illa quæ hanc tractationem pacis præcedebat, Antiochum adhuc in viuis fuiſſe, prout ex dictis ſuo loco patet, nec admittit Scaliger.

Non videtur hic menſis eſſe intercalaris.

P. H. Philippi
Chronologia Vet: Testamenti
A IV 17a

Maſii & Saliani ſententia non improbabilis.

Non puto tamen omnino abſurdam eſſe opinationem Maſij & Saliani, q
arbitrantur menſem Dioſcorum fuiſſe embolimum, inter Dyſtrum & Xa
thicum inſertum. Si tamen id negetur, non video, qua ratione poſſit effica
ter ſuaderi.

Non videtur hic eſſe menſis Iunius.

2. Quiſnam inter menſes ordinarios, Dioſcori nomine ſignificetur, d
bium eſt. Nonnulli Junium opinantur, vt ſanctus Thomas & Emmanuel S
Verum id non patiuntur duæ rationes iam allatæ ex Serario contra Scalig
rum. Pax enim de qua hic agitur, ſancita eſt menſe Xanthico in Vere, cu
paulo ante interijſſet Epiphanes, oriente anno Græcorum 149, iuxta
lib. 1. Machabæorum.

An Peritius fuerit vel Audynæus.

3. Petauius lib. 10. cap. 53. putat fuiſſe Peritium, vel Audynæum, & Ia
nuario Februarioue initium habuiſſe, viuente adhuc Epiphane, cur
anno 148. Græcorum, vtriuſque epochæ. In quo illi non omni ex parte a
ſentior: licet enim fatear hanc epiſtolam ſcriptam anno ante Chriſti e
cham 164. quando in Ianuario & Februario fluebat annus 148. vtriuſque e
pochæ regni Græcorum: videtur tamen mihi creditu difficile epiſtolam
ſtud Lyſiæ Iudæis datum, viuo Epiphane. In eo enim verſ. 18. Quæcunque
quit Lyſias, *ad regem potuerunt perferri, expoſui, & quæ res permittebat, co*
Hæc autem de rege Epiphane non videntur intelligenda, cum hiſtoria c
indicet, Iudæos antequam hæc epiſtola exararetur, mortuo Epiphane co
xiſſe, & ex illius copijs deleuiſſe vndecim millia peditum & equitum m
ſexcentos. 2. Mach. 11. verſ. 11. Quæ cauſa fuit, vt Lyſias Iudæis pacem o
ret, quam Machabæus acceptauit, atque ad Lyſiam literas ea de re mi
quæcunque Machabæus ſcripſit Lyſiæ de Iudæis, ea rex conceſſit, vtique Eupator
enim ſub eo geſtas, auctor huius libri auſpicatur cap. 10. v. 10. *Nunc*
de Eupatore Antiochi impij filio, quæ geſta ſunt narrabimus. Neque arbitror
temporis huic fœderi pangendo fuiſſe impenſum, vt Lyſias ad Antioch
longe diſtantem poſſet habere recurſum.

An idem cum Xanthico.

4. Serarius & Sanctius, quorum in ſententiam magis propendeo
tumant menſem Dioſcorum eundem eſſe, cum eo qui alias Macedonicus
Xanthicus nominatur. Addit Serarius hunc menſem forte fuiſſe D
Corinthium: quia, inquit, vt ex Demoſthenis oratione de Corona
gitur, Corinthij ſolebant in menſium appellationibus Græcos alios
vt qui ab alijs diceretur *Loos* aut *Boëdromion*, ab ipſis *Panemus*, qui
pud alios *Loo & Boedromione* prior eſt; appellaretur. Datum igitur
tur hoc epiſtolium die vigeſimo quarto menſis Xanthici poſt duas E
toris & Romanorum ad Iudæos epiſtolas; hoc capite recenſitas;
men auctor huius libri, Lyſiæ, quam aliorum epiſtolas retulit, qu

ea narrare cœpiſſet, quæ pacis huius conciliandæ cauſa, Lyſias egerat, voluit continenter attexere quæ ille ipſe per literas effecerat, priuſquam recenſeret, quæ de hoc negotio Eupator & Romani ſcripſiſſent. Et hæc de menſe Dioſcoro.

5. De anno maiorem eſſe difficultatem putat Serarius: quod verum eſt in eorum Chronographia, qui epocham regni Græcorum ad annum ante æram Chriſti 311. affixerunt. In noſtra autem ſententia res eſt plana & facilis, prout ſupra q.1. declarauimus, & breuiter habet Serarius: *Dicendum*, inquit, *& Epiphanis mortem & Eupatoris regni auſpicium; adeoque prælium & fœdus hoc incidiſſe in Seleucidarum annum Iudaicum*, 149. *qui erat idem Antiochenus, & Alexandrinus* 148: æra Iudaica vtitur auctor libri 1. Machabæorum; Antiochena auctor libri ſecundi. Addit idem auctor hanc regulam generalem conformem doctrinæ quam tradebam q.1. in hoſce libros num. 10. Quando quippiam in Græcorum ſiue Seleucidarum anno narratur, quod ſemeſtri æſtiuo, ſiue prioribus ante Tiſri ſex menſibus accidit, ſemper in Seleucidarum annis Iudaicis, & Antiochenis Alexandreiſque diſcrepantia eſt, & anno vno ſemper iſtos illi ſuperant. Quando vero quippiam poſt Tiſri geſtum narratur altero anni ſemeſtri hiberno ſcilicet, ſunt ijdem anni, vſque ad ſequentem Niſan concordes. Conſentit Salianus ad annum mundi 3891. num. 79. vbi æram libri 1. Machabæorum, vocat Iudaicam: libri vero ſecundi Syriacam: vnde bene deducit totis ſex menſibus numeraſſe Iudæos annum 149. cum Syri adhuc 148. numerarent. Ex quo etiam intelligitur inquit, intra iſtos æſtiuos menſes, tam mortem Antiochi & promotionem Eupatoris in regnum, quam hæc prælia & præſens fœdus in Machabæum & Eupatorem contigiſſe. Hæc ille: nec malè.

Quando ſit diſcrepantia in Seleucidarum annis Iudaicis & Antiochenis Alexādreiſque.

6. Aliam interpretationem affert Sanctius 2. Machab. 11. v. 21. vbi ait, in Scriptura ſacra, annum inceptum interdũ nominari, pro integro, interdum omitti. Quod verum eſſe, fateor: exempla verò, quibus id confirmat, mihi non probantur. Prius eſt. Nabuchodonoſor veniſſe dicitur in Ieruſalem anno 4. Ioackim. Ierem. 25. id anno 3. tribuitur Dan. cap. 1. *Venit*, inquit Sanctius, *anno 4. inchoato, qui à Daniele omiſſus & à Ieremia pro integro numeratus eſt.* Alterum exemplum, Sedecias abductus dicitur anno 8. Nabuchodonoſoris. Ierem. 52. Sed lib. 4. Reg 24. anno ſeptimo. Vide notas in præcitata ſcripturæ loca, quæ longè aliter expoſuimus. Subiungit Sanctius Epiphanem obijſſe anno 149. Græc. tantum inchoato, quem auctor lib. 1. pro integro numerauerit; auctor lib. 2. quia imperfectum omiſerit; eo autem anno, qui 148. dici poterat, veniſſe Lyſiam in Ieruſalem. Verum iſta expoſitio, non habet hîc locum: annus enim qui literis inſcribitur, non tranſactus, ſed currens intelligitur, maximè, quando dies adijcitur, vt hîc 24. Dioſcori: quo die, ſi iam mortuus erat Epipha-

Alia interpretatio Sāctii quæ non probatur quo ad exempla.

P.
H. Philippi
Chronologia
Vet: Testamenti
A IV
17 a

nes, falsò eius interitum auctor lib. 1. ſignauit. anno Græcorum 149 [illegible] duas epochas admittamus, illis verò admiſſis, res eſt expedita.

7. Ne quid autem ambiguitatis reſiduum ſit, meminiſſe oportet contra Scaligerum, fœderis pactionem, de qua hîc agitur, diuerſam eſſe ab ea, quæ 1. Machab. 6. recenſetur, quod bene aduertunt plerique recentiorum, [illegible] rarius, & Petauius, cum Gorionide, vt q. 1. monebam, quibus aſſentiuntur Tornellius & Salianus, dum priorem iſtam referunt ad annum mundi [illegible] ram ad 3892. Mihi prior incidit in annum mundi 3877, poſterior in [illegible]

Hæc fœderis pactio alia ab eâ quæ 1. Machab 6. recenſetur.

CAP. XI. v. 33. & 38.

A*Nno centeſimo quadrageſimo octauo Xanthici menſis quintadecima die.* [illegible] annus inierat anno ante Chriſtum 165, ſub autumnum: hæ vero [illegible] ſcriptæ ſunt in Vere anni ante Chriſtum 164. cùm iam iniſſet annus Græcorum æræ prioris 149. à menſe Niſan. Eodem anno, menſe, die, etiam Legati Romanorum ad Iudæos ſcripſerunt, prout hoc capite notatur verſ. 38. [illegible] necdum aduenerat annus ſabbaticus, & Eupator aberat Ieroſolymis: [illegible] vt legimus cap. 12. huius libri verſ. 1. *his factis pactionibus Lyſias pergebat ad regem, Iudæi autem agriculturæ operam dabant.* vt nimirum colligerent annonam [illegible] cem ante ann. ſabbaticum proximo autumno initurum. Anno verò ſequenti, hoc eſt, ante Chriſtum 163. circa menſem Xanthicum, & per æſtiuum [illegible] quentem labebatur annus ſabbaticus, ac idcirco, in Iudæa cultus agrorum nullus erat.

CAP. XIII. v. 1.

A*Nno centeſimo quadrageſimo nono, cognouit Iudas Antiochum Eupatorem [illegible] cum multitudine, aduerſus Iudæam.* Hæc geſta ſunt anno ante Chriſtum [illegible] labente anno iſto Græcorum 149 æræ libri poſterioris; æræ verò prioris [illegible] teſimo quinquageſimo iam currente; anno legali ſabbatico iam ad finem [illegible] gente, vt patet lib. 1. Machab. cap. 6. Nam paulo hanc Eupatoris expeditionem, Iudæi hoſtes ſuos, qui erant Macedonum Ieroſolymitana obſidione [illegible] anno centeſimo quinquageſimo, vt ibidem legitur verſ. 20. cuius rei [illegible] nuncio, Eupator iratus hoc bellum ſuſcepit. ibid. verſ. 28. & ſequentibus [illegible] eaque geſſit, quæ reliqua parte illius cap. 6. & hoc toto cap. 13. [illegible] Tandem altera vice fœdus cum Iudæis pepigit, de quo hic verſ. 23. & 24. [illegible] mox fidem datam prodidit, & *rupit citius iuramentum, quod iurauit, & mandauit destruere murum in gyro.* lib. 1, cap. 6, v, 62.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAP. XIV. v. 1.

S*Ed poſt triennij tempus cognouit Iudas, & qui cum eo erant Demetrium Seleuci &c. aſcendiſſe ad loca opportuna.* Hoc triennium non computatur ab rebus geſtis cap. 13. iã commemoratis. Icto enim fœdere cum Iudæis Eupator Antiochiam reuerſus eſt, anno Græcorum 150. æræ libri prioris, & mox Demetrius ad regnum euectus eſt anno 151. eiuſdem æræ, vt habet lib. 1. Machab. cap. 7. verſ. 1. vide notas in eum locum. Commode verò triennium iſtud ſupputatur ab obitu Epiphanis, vt docent Hugo, Lyranus, Serarius in hunc locum, Salianus ad annum mundi 3893. numer. 11. Torniellus ibidem, numer. 1. vbi tamen putat deduci poſſe à templo purgato. Qui tamen tres anni non fuerunt expleti: Epiphanes enim interijt ſub medium anni 148. Græcorum æræ poſterioris. Tum effluxit annus 149. & pars centeſimi quinquageſimi eiuſdem æræ, quo anno Alcimus venit ad regem Demetrium *offerens ei coronam auream &c.* vt legimus hoc cap. verſu 4. Itaque Iudas hic dicitur certior factus de aduentu Demetrij poſt triennium eo ſenſu, quo Chriſtus dici ſolet poſt tres dies reſurrexiſſe.

Verſ. 4. Alcimus *venit ad regem Demetrium centeſimo quinquageſimo anno, offerens ei coronam & palmam &c.* Hic annus 150. Græcorum erat æræ poſterioris: æræ vero prioris centeſimus quinquageſimus primus à menſe Niſan inchoatus, currente anno ante Chriſtum 162. Vide notas 1. Machabæorum 7. verſ. 1.

CAP. XV. v. 37.

H*Abere autem celebritatem tertia decima menſis Adar)* Vide notas in lib. 1. Machab. cap. 7. verſ. 43. vbi dicebam hanc victoriam de Nicanore Iudæos retuliſſe, circa 5. Martij, anno 160. ante vulgarem epocham Chriſti, cui laus, honor, gloria in æternum, Amen.

Hiſce Quæſtionibus & Notis finis impoſitus, feria 3. Paſcharis: Anno æræ vulgaris Chriſti 1636. die 25. Martij, B. Virgin. Annunciatæ ſacro. Epacta 23. Lit. Dom. F. E. ſtylo Gregoriano.

Æræ mundi Conſt. ſepties milleſimo centeſimo quadrageſimo quarto. Periodi Iulianæ ſexies milleſimo trecenteſimo quadrageſimo nono. cyclo Solis 21. Lunæ 3. Indict. 4.

Ab orbe condito vt arbitror, quinquies milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo ſexto, ineunte.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

P.
H. Philippi

Chronologia
Vet: Testamenti

A IV
17a

Iudaici computus quinquies milleſimo trecenteſimo nonageſimo [illegible] die 18. Adar poſterioris, vt Iudæi moderni notant: quos integro non hallucinari puto.

A tranſacto diluuio quater milleſimo viceſimo inſtante.

A nato Abrahamo, ter milleſimo ſexcenteſimo triceſimo octauo.

A promiſſione Abrahæ facta ter milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo, vel ineunte vel inſtante.

A deſcenſu Iſraël in Ægyptum ter milleſimo trecenteſimo quadrageſimo octauo.

Ab egreſſu filiorum Iſrael ex Ægypto ter milleſimo centeſimo triceſimo tertio. Ab initio Legalis agriculturæ ter milleſimo octuageſimo ſexto. Semi ſexto.

A fundato templo Salomonis bis milleſimo ſexcenteſimo, quinquageſimo quarto.

Ab initio regni Iſraëlis bis milleſimo ſexcenteſimo decimo ſeptimo.

A reſtauratis Olympiadibus bis milleſimo quadringenteſimo vndecimo deſinente, ſiue tertio Olymp. ſexcenteſimæ tertiæ.

Vrbis conditæ bis milleſimo trecenteſimo octuageſimo octauo [illegible] Monarchiæ Perſarum bis milleſimo centeſimo ſeptuageſimo quarto im-nente.

A templo ſecundo bis milleſimo centeſimo quinquageſimo quinto. Monarchiæ Græcorum milleſimo nongenteſimo ſexageſimo ſexto. Regni Go-corum milleſimo nongenteſimo quadrageſimo octauo.

Anno Iuliano milleſimo ſexcenteſimo octuageſimo primo die 15. Martij Lit. Dom. C. B. Feria 3. poſt Dominicam 2. Quadrageſimæ, ſtylo veteri.

Æra milleſima ſexcenteſima nonageſima quarta.

Monarchiæ Rom. milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo quinto.

Imperij Ferdinandi II. decimo octauo.

Ferdinandi III. regni Hungarici duodecimo, Bohemici decimo, Romani primo.

Longi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Longitudines & Latitudines aliquot locorum, ex Clauio.

Poli Eleuat.	Arcus Max. Semid. H.	M.
40	7	26
41	7	30
42	7	32
43	7	36
44	7	39
45	7	43
46	7	47
47	7	51
48	7	56
49	8	0
50	8	5
51	8	10
52	8	15
53	8	22
54	8	27
55	8	34
56	8	40
57	8	48
58	8	56
59	9	5
60	9	16
61	9	27
62	9	39
63	9	54
64	10	12
65	10	35
66	11	10
66	12	0

	Longitudo G.	M.	Latitudo G.	M.
Alba Græca.	45	0	47	40
Alexandria Ægypti.	60	30	30	0
Ambianum.	23	30	49	50
Ambſterdam.	27	34	52	40
Antuerpia.	24	30	51	48
Argentina.	20	50	48	44
Argentei flu. oſtia.	235	0	35	0
Babylon Chaldæorum.	83	10	33	50
Buda.	42	0	47	0
Calicut.	112	0	17	0
Calitz Hiſpan.	5	10	37	0
Cracouia.	32	40	50	12
Conſtantinop.	56	0	43	5
Cuba Inſula.	205	0	22	0
Goa.	115	20	17	0
Hiſpalis.	7	15	37	0
Hur Chald.	78	30	32	40
Iaponia.	204	15	36	10
Ieruſalem.	66	0	31	40
Lima in Peru.	280	15	12	10
Lisbona.	5	10	39	38
Londinum.	20	0	52	30
Meaco.	204	5	36	10
Mexico.	182	10	20	20
Moſcouia.	75	10	61	15
Noriberga.	31	30	49	30
Nancæum.	28	45	49	20
Narbona.	21	0	43	0

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

P.
H. Philippi

Chronologia
Vet: Testamenti

A IV
17°

3	3	9
	4	12
	5	15
	6	18
	7	21
	8	24
	9	27
4	4	16
	5	20
	6	24
	7	28
	8	32
	9	36
5	5	25
	6	30
	7	35
	8	40
	9	45
6	6	36
	7	42
	8	48
	9	54
7	7	49
	8	56
	9	63
8	8	64
	9	72
9	9	81

	Longitudo G.	Longitudo M.	Latitudo G.	Latitudo M.
Nickolſpurg.	35	0	49	[illegible]
Ormus.	92	0	19	[illegible]
Paris.	24	30	48	[illegible]
Philippinæ Inſulæ.	170	10	12	[illegible]
Praga.	39	15	50	[illegible]
Roma.	36	30	41	[illegible]
Taprobana.	157	10	0	[illegible]
Treuiris.	26	0	49	[illegible]
Vienna Auſtr.	37	41	48	[illegible]
Vratislauia.	40	0	51	[illegible]
Vienna Galliæ.	23	0	45	[illegible]
Villacum.	36	15	46	[illegible]
Venetiæ.	34	0	45	[illegible]
Vilna.	52	0	53	[illegible]
Verdunum.	25	30	47	[illegible]
Verona.	33	0	44	[illegible]
Theſſalonica.	49	50	46	[illegible]
Toletum.	10	0	40	[illegible]
Stockholma Sueuiæ.	47	0	60	[illegible]
Salisburgum.	35	40	47	[illegible]
Ratisbona.	32	15	48	[illegible]
Paſſauium.	33	50	48	[illegible]
Pampilona.	20	10	43	[illegible]
Olomutium.	41	0	49	[illegible]
Niniue.	78	0	36	[illegible]
Monachium.	32	50	48	[illegible]
Mediolanum.	31	0	45	[illegible]
Louanium.	20	36	51	[illegible]
Cuchina Indiæ.	123	0	15	[illegible]